

ešte vsetkym ostatnym ver. notárom do našeho obvodu patriacim pri najbližšom valnom shromaždení sdelený. Po vstupe ni pomerov do normálnej koľaj doista pristúpime vsetci našemu spolku

Časopis »České Právo« už niekoľky z nás predplatili, a robíme propagandu v zájme tohože vyvinu morálneho a hmotného. Budeme sa hlásiť aj s našimi príspevkami.

Z poverenia komory: Dr. Králík, jednatel v. r.

Projevujeme nelícenou radosť nad pochopením našej snahy a vítáme kolegy slovenské pri spoločnej práci za obhájenie stavovských našich práv.

Dusledkom ustanovení 6. tit. cis. nařízení ze dne 19. března 1916 č. 69 ř. z. o vlastníkove hypotéce jest, že 1. k podání žádosti za výmaz práva zástavního na základě kvitance legitimován bude pouze vlastník nemovitosti zavazené a 2., že ustanovení § 2. zák. ze dne 23. května 1883 čis. 82 ř. z. jest derogováno potud, že soud pozůstalostní není oprávněn naříditi z moci úřední, aby vymazáno bylo hypoteční pohledávání, k jehož výmazu dáno bylo svolení v řízení pozůstalostním. Výmaz ten může povolen býti pouze k návrhu vlastníka nemovitosti zavazené. Doporučuje se, aby soudy tabulární a pozůstalostní dusledky tyto měly na zřeteli. Dr. Ant. Mokrý.

Nová sazba notářská. Dne 20. února 1920 vstoupila konečně v platnost nová sazba notářská.

Z četných projevů našich kolegů, jež nás docházejí, jest zjevno, že uvítána byla se zadošticíměním a že u všech příznivě jest pesuzována. Konečně dochází notář odměny, odpovídající jeho postavení a přiměřené jeho vzdělání a námaze.

Pokládáme za svou povinnost vzdáti předem vřelý dík panu ministru spravedlnosti Dr. Veselému a zákonodárnému oddělení ministerstva spravedlnosti, zejména panu odborovému přednostovi Hirtanovi a odborovému radovi Dr. Veskoví, jež všichni s největší benevolencí vyšli oprávněným požadavkem našeho stavu vstříc a vzdor všem překážkám a nástrahám, jež ještě v poslední dobu před vydáním nové sazby se vyskytly, energicky čelili a uláhili spravedlivé naše stanovisko.

Dochází nás ovšem četně různé dotazy o výkladu některých bodů sazby notářské.

Mnohé z nich při bedlivém čtení sazby vysvětlují se samy sebou, jiné vysvětleny byly ve spisku »Nová sazba notářská«, vydaném Drem. Čulíkem. Ostatní pak zodpovídáme na tomto místě jak následuje, i prosíme pány kolegy, aby, mají-li pochybnosti, sdělili je s naší redakcí, bychom mohli podati jim náležitě vysvětlení.

Veškeré úkony a listiny, jež nejsou výslovně v nové sazbě uvedeny, nepodléhají sazbě, nýbrž jako úkony nikoliv jednoduché odměněny dle § 171 n. ř. — Sem náležejí zejména: veškerá osvědčení v § 83 až 88 not. řádu, t. j. osvědčování prohlášení, usnesení valných hromad a skutečných příběhů.

Případy ty jsou ve skutečnosti velice různé, a namozce velice obtížné, ku př. brání vzorků, tiskové opravy, sdělování komplikovaných prohlášení, osvědčování dlouhých usnesení valných hromad, loterních tahů atd.

Uniformování těchto úkonů jednotnou sazbou nebylo bý spravedlivo a ani možno, dlužno je proto honorovati dle § 171 a po př. tam, kde není určité ceny, dle sazeb, pol. B. č. 8. (podle času). Usnášení valných hromad, která obsahují právní jednání, ciferně vyjádřená, na př. zvyšování akciového kapitálu, schvalování uzavřených smluv a pod., možno čítati nejméně dle saz. pol. A 1 neb 2, v přínadech obtížných dle § 171.

Snímek z osvědčení, jež honorován bý ve staré sazbě 2 K 40, dlužno nyní honorovati poplatkem dle sazby A 4 (vidimace) mimo poplatek manipulační za psaní.

Plná moc blanketová podléhá poplatku sazebnímu 2 K; není-li blanketová, dlužno jí pokládati za listinu jednostrannou a dlužno jí honorovati dle sazby A 2, a není-li cena udána, dle sazby B 8.

Ověřuje-li se podpis mimo kancelář notářovu, dlužno čítati mimo poplatek legalisační ještě poplatek dle B 8, podle času a jde-li o ověření mimo sídlo notářovo ve vzdálenosti více než 2 km, ještě poplatek dle sazby D 11.

Je-li notář nucen při úkonech soudního komisařství mimo kancelář přibrati svého zřízence, má právo čítati zaň odměnu dle sazby A 5. lit. c.

Poplatkové výkazy pozůstalostní dlužno čítati zvláště v těch případech, kde nejedná se o jednoduchá projednání.

Konečně upozorňujeme na stylistický lapsus, který se sběhl při popl. sazbě E 12, kde stanoveno, že za každou započatou stránku »alespoň« o 25ti stránkách dlužno čítati 50 hal., resp. 1 K; slovo »alespoň« dlužno vykládati slovem »nejvýše«.

Stálé opomíjení našeho stavu při pracech zákonodárných vedlo náš spolek k tomu, že podal pamětní spis předsednictvu ministerské rady, v němž poukázal na toto opomíjení notářstva českého a jeho vylučování z prací zákonodárných, zejména v oboru ministerstva spravedlnosti, obchodu, financí, vnitra a zemědělství i žádal za nápravu a zejména i doplnění statistické rady a rady živnostenské delegáty našeho stavu. Předsedům ministerské rady výnosem ze dne 20. února 1920 č. 4846 vyhovělo této žádosti a oznámilo, že žádost naše sdělena byla všem zúčastněným ministerstvom i Pozemkovému úřadu s tím, aby odůvodněné žádosti spolku československých notářů bylo na příště seč možno vyhověváno a notáři přibrání byli za porade k zamýšleným reformám našeho zákonodárství.

Dusledkem toho obrátil se ihned výkonný výbor jménem spolku na Pozemkový úřad v Praze zvláštním podáním, v němž stěžoval si do vylučování notářstva při provádění reformy pozemkové, hlavního to oboru jejich působení, i žádal, aby Pozemkový úřad na příště dovolával se spolupůsobení našeho při provádění reformy pozemkové.

Ověřování podpisů. Výkonný výbor našeho spolku podal ministru financí odůvodněnou žádost, aby poplatek legalisační při ověřování podpisů u soudů, jakož i poplatek vidimacní byl zvýšen tak, aby odpovídal novým poplatkům notářským, dle nové sazby naší, jak tomu jest na příklad i v říší německé, neboť není zajiště odůvodněno, aby strana ověřující podpis u soudu platila méně nežli u notáře a bude to zajiště i v zájmu státu, když poplatky ty budou zvýšeny ať již tím, že budou vybírány v kolcích aneb hotově.

Úprava platů notářského personálu. V posledním sezení notářské komory pražské bylo usneseno doporučiti všem členům kolegia a výkonný výbor spolku našeho doporučuje všem notářům vůbec, aby platy personálu notářského byly upraveny ve shodě s usnesením valné hromady advokátní komory pražské ze dne 18. ledna 1920 ohledně personálu v kancelářích advokátních.

Usnesení to zní takto:

- a) pro začátečníky na dobu 1 roku praxe K 150—
- b) pro úředníky s praxí od 1 do 3 let K 250—
- c) pro úředníky s praxí od 3 do 5 let K 300—
- d) pro úředníky s praxí delší 5 let K 400—
- e) pro úředníky s praxí nejméně pětiletou, jimž přiznáno právo dle §u 31 c. ř. s. K 500—
- f) pro solicítatory s praxí nejméně desetiletou K 600—
2. a) Praxí rozumí se služba výhradně v advokátní kanceláři konaná.
- b) Doba prvních tří měsíců praxe v advokátní kanceláři se považuje za službu přípravou a platí pro dobu tu volnost smluvní; tato doba nevětá se do doby pro výměru služného rozhodné.
- c) Pohlaví meční rozdílů při úpravě poměru služného. Pro zaměstnance mladší osmnácti let neplatí sazby minimální; kdyby však v novém pojišťovacím zákoně snížena byla hranice věku k pojištění povinného pod 18 let, bude potom i pro platnost minimálních sazeb rozhodujícím věk v pojišťovacím zákoně pro povinnost pojištnou stanovený. Pro úředníky ženaté přistupuje k sazbě v odst. 1 uvedené přírážka ve výši 10 proc.
5. V advokátních kancelářích, které více nežli 5 sil zaměstnávají, přistupuje k sazbě v odst. 1 uvedené další přírážka ve výši 5 proc. pro každého kancelářského úředníka; v počet pěti sil včítají se i koncipienti.
6. a) Sazby tyto platí pro celodenní práci nejvýše sedmihodinovou, pro zaměstnance s polodenním zaměstnáním platí sazby poloviční.
- b) V sobotní dny trvá doba pracovní jenom 4 hodiny dopolední; pro sobotní odpůldne možno zavést povinnou službu inspekční, jež se odměňuje dle odst. 7 lit. a.
- c) Sváteční dopoledne jest dobou pracovní. Pouze svátky národní, pro oba zasvěcené svátky Vánoční, Velikonoční a Svatodušní a o Nový rok jest celodenní klid.
7. a) Za práci přes úřední hodiny vykonanou přísluší úřednictvu ještě náhrada ve dvojnásobné výši průměrného služného, vypadajícího na normální pracovní dobu, nejméně však 2 K za každou přespočetnou pracovní hodinu.

- f) Úředníkům přísluší novoročené ve výši měsíčního služného.
8. Ve výminečných případech jest přípustno, aby advokát společně s úředníkem svým dožádal Výbor Advokátní komory, aby služné pod minimální sazby směl snížit. O takové žádosti rozhoduje s konečnou platností komise složená z 1 člena prezidia Advokátní komory a 1 člena výboru organizace úřednické.
9. Platnost sazeb nastává dnem 1. ledna 1920.

Sobotní odpolední prázdeň. Notářská komora pražská usnesla se doporučit všem členům kolegia k žádosti, podané spolkem československých kandidátů notářství, aby poskytovali svému personálu v sobotu odpoledne úplnou prázdeň. Vedly ji k tomu sociální důvody slušnosti, aby se personálu poskytl odpočinek po intenzivní práci, kterého by mohl použití k dalšímu sebevzdělání a k zotavení.

Vzhledem k tomu, že prázdeň ta zavedena jest již u většiny úřadů státních i jiných úřadů veřejných, u advokátů a mnohých soukromých podniků, doporučujeme i my, aby zavedena byla ve všech kancelářích notářských.

Nové důležité zákony, vydané tohoto roku:

Zákon ze dne 18. XII. 1919 čís. 1 ex 1920 o změně některých ustanovení trestního řádu.

Vyhláška vlády ze dne 30. XII. 1919 čís. 4 ex 1920 o novém úředním listu československé republiky.

Zákon ze dne 19. XII. 1919 čís. 8 ex 1920 o prodloužení zmocnění vlády, aby slučovala a rozlučovala obce.

Zákon ze dne 18. XII. 1919 čís. 11 ex 1920 o prodloužení platnosti zákona o upotřebení správních přebytků sirotčích pokladěn.

Zákon ze dne 17. XII. 1919 čís. 20 o vyvlastnění pozemků pro stavbu obytných neb veřejných budov.

Zákon ze dne 7. I. 1920 čís. 31 o válečných přírůzích k poplatkům.

Nařízení vlády ze dne 12. I. 1920 čís. 32 o ukládání soudních depozit u Zemské banky.

Nařízení vlády ze dne 17. I. 1920 čís. 38, prováděcí zákon ze dne 18. XII. 1919 čís. 1 o změně trestního řádu.

Nařízení vlády ze dne 20. I. 1920 čís. 42 o ocenění předmětů bursovních obchodů pro účely poplatkové.

Zákon ze dne 23. I. 1920 čís. 44 o změně zákona o stálých seznamech voličských.

Nařízení vlády ze dne 24. I. 1920, prováděcí zákon ze dne 7. I. 1920 čís. 31 o válečných přírůzích k poplatkům.

Zákon ze dne 23. I. 1920 čís. 54 o omezení prodeje a pronájmu hotelů a penzionů.

Nař. vlády ze dne 27. I. 1920 čís. 59 o zřízení živnostenské rady.

Nař. vlády ze dne 9. I. 1920 čís. 61 o vyšetření a uvedení v právnost zabraného majetku pozemkového.

Nař. vlády ze dne 20. I. 1920 čís. 66, čímž se provádí zákon o všeobecné dani z převodu statků a z pracovních výkonů.

Nař. vlády ze dne 30. I. 1920 čís. 69 o sazbách notářských.

Zákon ze dne 20. I. 1920 čís. 71 o ukládání všeobecné daně výdělkové na r. 1920.

Zákon ze dne 30. I. 1920 čís. 79, čímž se rozšiřuje válečná daň na vyšší zisky a příjmy z r. 1919.

Zákon ze dne 30. ledna 1920 čís. 80 o pamětních knihách obecních.

Zákon ze dne 30. I. 1920 čís. 81 o přidělu zabrané půdy.

Zákon ze dne 30. I. 1920 čís. 82 o upravení právních poměrů domovníků.

Zákon ze dne 5. II. 1920 čís. 88 o zřízení státní regulační komise pro Prahu.

Zákon ze dne 5. II. 1920 čís. 89 o změnách zákona o pensijním pojištění.

Nař. vlády ze dne 20. II. 1920 čís. 109 o veřejném původském rejstříku.

Nař. vlády ze dne 17. II. 1920 čís. 110 o nové úpravě poštovních sazeb.

Nař. vlády ze dne 24. II. 1920 čís. 111 o prodloužení promlčecí lhůty pro pohledávky § 1480 a 1486 obč. zák. uvedené.

K výkladu zákona ze dne 30. října 1919 čís. 593 sb. z. a n.

Ministerstvu spravedlnosti bylo sděleno, že také ti pachtýři zemědělských pozemků, kterým byly ponechány pozemky v pachtu, pokud se týče s nimiž byla před vyhlášením zákona ze dne 30. října 1919 čís. 593 sb. z. a n. ujednána nová dlouhodobá smlouva, kterou jim byly pachtované pozemky ponechány

dále v pachtu, oboustrannou dohodou smluveném, za nájemné přiměřeně zvýšené, vypovídají uzavřené smlouvy podle tohoto zákona, domáhajíce se toho, aby jim byly pozemky pro tento rok ponechány za dřívější nájemné.

Podle názoru ministerstva spravedlnosti, projeveném v jeho výnosu ze dne 19. prosince 1919 čís. 32.055/19 neodpovídá tento postup úmyslu zákona. Jím bylo zajištěno dosud propachtované pozemky na další rok pachtýřům, kterým byly z pachtu vzaty, neboť podle § 1. zák. obnovuje se pacht i proti vůli propachtovatelově, byl-li zrušen výpovědí propachtovatelovou nebo nemohl-li býti obnoven pro jeho odpor. Byl-li však pacht pozemku obnoven mezi týmiž stranami d o h o d o u, nedostává se tu již podmínek pro jeho obnovu, podle zákona n u c e n o u. Také §§ 2., 3. a 9. mluví o tom, byl-li pozemek dán již v pacht jinému (novému) pachtýři; tedy vyloučí z účinnosti zákona případy, kde byly pozemky propachtovány týmiž pachtýřům nanovo. Podle §u 1. nevztahuje se zákon také na případy, kde pachtýř sám pachtovní smlouvu zrušil, vypověděl nebo nebyl sám ochoten ji obnoviti.

Z ustanovení §u 1. by plynulo, že pachtýř vypověděl nově ujednanou smlouvu, pozbývá nároku uplatnit obnovu pachtu podle uvedeného zákona; pokud by výpověď byla přijata, pozbývala by i nová smlouva platnosti.

Podle §u 5. platí sice jednak podmínky dosavadního pachtu i pro obnovený, ale propachtovatel může žádati přiměřené zvýšení pachtovného. A tu jest především rozhodnou dohoda. Teprve nedohodnou-li se strany, určí pachtovné k návrhu propachtovatelovu rozhodčí soud. Stala-li se dohoda o zvýšení pachtovného novou smlouvou, vyhověno bylo úplně ustanovením zákona a nepřislíbí proto pachtýři právo domáhati se snad dřívějšího nižšího pachtovného.

Ministerstvo má proto za to, že vyplývá jasně s e z á k o n a, že zákon ze dne 30. října 1919 čís. 593 sb. z. a n. se nevztahuje na pachtu, které byly skutečně obnoveny, třebaž za podmínek jiných mezi týmiž stranami, anebo nebyly obnoveny nebo byly zrušeny dohodou stran nebo pachtýřem samým; dále že propachtovatel, trvá-li na smlouvě s týmž pachtýřem nově ujednané, nemá povinen podle §u 5. žádati za určení pachtovného rozhodčím soudem, ježto při obnově smlouvy došlo k dohodě o pachtovném, třebaž zvýšeném, a že tedy bude moci nadále toto nově smluvené pachtovné požadovati. Netrvá-li však na smlouvě, přijav výpověď pachtýřem mu danou, bude musiti podle § 11. námitkami odperovati obnově pachtýřem žádané pouze na jeden rok (1919—1920). Námitkou bude tu asi, že není tu podmínek §u 1. cit. zák., ježto pacht byl obnoven a nikoli pro jeho odpor nebo jeho výpověď zrušen.

Dr. Ř.

Seznam míst na Slovensku. Ministerstvo s plnou mocí pro správu Slovenska v Bratislavě vydá v nekratší době podrobný »Seznam míst na Slovensku« dle sčítání lidu v roce 1919.

Tento seznam obsahovati bude slovenská a maďarská nojmenování všech obcí na Slovensku, počet obyvательства dle národnosti a náboženství, označení úřadů župních, politických, soudních, berních a farních, dále poštovních, telegrafních a železničních s přibližnou jich vzdáleností v km, nak stanice železničních, lázní, bank a větších průmyslových podniků. — Objeďnávký mužno přiníti u administrativního referátu ministerstva pro správu Slovenska v Bratislavě neodkladně, neboť počet výtisků říditi se bude přibližně dle počtu objeďnávek. Cena seznamu není dosud stanovena.

Přeložení. a) v Čechách: Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Dra. Aloise Zmeka v Němec, Brodč do Prahy VII. se sídlem v Bobenči, Otakara Vlacha v Úpici do Prahy VIII. (Libeň), Dra. Václava Svehodu v Novém Městě nad Metují na Smíchov se sídlem v Košičích, Jaroslava Čermáka v Uhřív, Janovicích do Hradce Králové, Vojtěcha Jirka v Semilech do Nového Města nad Met., Bohumila Kosterku v Bělé u Bezd. do Německého Brodu. — b) na Moravě a ve Slezsku: Dra. Emanuela Lisku v Plumlově, Dra. Františka Weinera v Konicí, Dra. Josefa Togpera v Uh. Ostrohu a Dra. Emila Javírka v Kupětátě do Brna, Jana Vetchého v Novém Městě do Olomouce, Dra. Františka Kotěrn ve Frenštátě pod Radh. do Kroměříže, Fojzeta Skulu v Kloboukách do Uh. Hradiště, Dra. Ladislava Peška ve Frýdku do Sl. Ostravy a Václava Pešeru ve Zdoumkách do Uh. Ostrohu.

Jmenování. a) v Čechách: Ministr spravedlnosti jmenoval kandidáty notářství: Dra. Rudolfa Krále v Praze notářem v Praze VI., Eduarda Hávu na Smíchově notářem v Semilech,